

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 14^ο

Αποτελούμενο από τους: Φώτιο Κατσιγιαννη , Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Κωνσταντίνο Νικολάου, Γκιούλα Κιουρουιάν (Εισηγήτρια), Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και Γραμματέα τη Χαρίκλεια Καραγιάννη, δικαστική υπάλληλο,

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25-9-2013 για να δικάσει την από 8-9-2011 (αριθ. καταχ. ΠΡ1242/2011) προσφυγή,

τ η ς ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « Μίχας και Σια Ο.Ε.», που εδρεύει στην Παιανία Αττικής (οδός Ε. Τσιμίνη και Αρίστης), η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Δημήτριο Κουτσούκη,

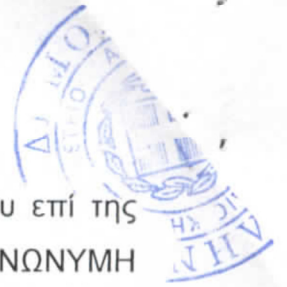
κ α τ ά της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κότσικα 1Α, Πατήσια), που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρό της και παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Γεώργιο Γεραπετρίτη.

Παρέμβαση άσκησε η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «VIVARTIA ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.» , που εδρεύει στον Αγ. Στέφανο Αττικής (23ο χιλιομ. Ε.Ο. Αθηνών - Λαμίας),η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Νικόλαο Κοσμίδη.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή και με τους από 3-10-2011 πρόσθετους λόγους αυτής, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. 13467/2011 διπλότυπο είσπραξης Δ.Ο.Υ Δ'Αθήνας Σειράς ΣΤ 88880350), η προσφεύγουσα εταιρία ζητεί: α) την ακύρωση της 513/VI/14-2-2011 απόφασης της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία εγκρίθηκε η κατ'άρθρο 4β του ν. 703/1977 γνωστοποιηθείσα από 15-9- 2010

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

συγκέντρωση, που αφορά στην απόκτηση αποκλειστικού ελέγχου επί της εταιρίας « ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ- ΜΕΒΓΑΛ –ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ » («εξαγοραζόμενη») από την εταιρία «VIVARTIA ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.» («εξαγοράζουσα ») β) να διαπιστωθεί ότι η συγκέντρωση των εν λόγω επιχειρήσεων παραβιάζει της διάταξη του άρθρου 4γ παρ. 1 του ν. 703/1977 και γ) να αναπεμφθεί η υπόθεση στην Επιτροπή για να επιβληθούν οι κατά νόμο κυρώσεις.

2. Επειδή στη δίκη παρεμβαίνει παραδεκτώς κατά το άρθρο 113 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α' 99), υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης, λόγω του ότι την αφορά άμεσα η απόφαση αυτή κατά τα ανωτέρω, η εταιρία με την επωνυμία «VIVARTIA ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.» η οποία κατέθεσε το νόμιμο παράβολο (βλ.1184913 έως 1184916 και 1194100 έντυπα παραβόλου Σειράς Α), ποσού 500 ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ. 2 του ν. 3959/2011 , Α'93).

3. Επειδή, ο ν. 703/1977 « Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελευθέρου ανταγωνισμού (Α' 278), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζει στο άρθρο 1 ότι : « 1. Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων . . .αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού . . .» , στο άρθρο 2 ότι: « 1. Απαγορεύεται η υπό μιας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευσις της δεσποζούσης θέσεως αυτών επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευσις δύναται να συνίσταται ιδία: α) εις τον άμεσον ή έμμεσον εξαναγκασμόν προς καθορισμόν είτε των τιμών αγοράς ή πωλήσεως είτε άλλων μη ευλόγων όρων συναλλαγής, β) εις τον περιορισμόν της παραγωγής, της καταναλώσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών, γ) εις την εφαρμογήν ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ιδία εις την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεων, αγορών ή άλλων συναλλαγών, κατά τρόπον ώστε επιχειρήσεις τινες να τίθενται εις μειονεκτικήν εν τω ανταγωνισμώ θέσιν . . .» , στο άρθρο 4β παρ. 1 (όπως η

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του ν. 3373/2005 (Α'188)) ότι: « Κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού . . . . όταν ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγκέντρωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4στ ανέρχεται, στην παγκόσμια αγορά τουλάχιστον σε εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000) ευρώ και δύο τουλάχιστον από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις πραγματοποιούν, η καθεμία χωριστά, συνολικό κύκλο εργασιών άνω των δεκαπέντε εκατομμυρίων (15.000.000) ευρώ στην ελληνική αγορά. », στο άρθρο 4 γ παρ. 1. (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 ν.3784/2009 Α'137) ότι : «Με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού απαγορεύεται κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων, που υπόκειται σε προηγούμενη γνωστοποίηση και η οποία μπορεί να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στην εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών τμήμα της και ιδίως με τη δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης. . . » , στο άρθρο 14 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ.14 περ. α και β του ν. 2296/1995 Α'143- βλ. άρθρο 30 παρ. 3 του ν. 3959/2011), ότι: « 1. Οι αποφάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού . . . υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών . . .3. Δικαίωμα προσφυγής έχουν: α) οι επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων κατά των οποίων εκδόθηκε η απόφαση, β) εκείνος που υπέβαλε καταγγελία για παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου, γ) το Δημόσιο διά του Υπουργού Ανάπτυξης δ) οποιοσδήποτε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον.» , στο άρθρο 16 ότι: « 1. Εξαιρουμένης της περιπτώσεως καθ' ην εν τω παρόντι νόμω προβλέπεται ή εξ αυτού προκύπτει διάφορος ρύθμισις, εις τας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων διεξαγομένας κατ' αυτόν δίκας, εφαρμόζονται, ως εκάστοτε ισχύουν, αι διατάξεις του Κώδικος Φορολογικής (και ήδη Διοικητικής Δικονομίας) . . . » και στο άρθρο 24 ότι: « Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να καταγγέλλει παραβάσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1, του άρθρου 2 και της παραγράφου 10 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου,. . . . ». Εξ άλλου, στο άρθρο 64 παρ. 1 του Κώδικα

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), όπου παραπέμπουν οι πιο πάνω διατάξεις, ορίζεται ότι «προσφυγή μπορεί να ασκήσει εκείνος: α) ο οποίος έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώως έννομο συμφέρον, ή β) στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου ». Τέλος, στο άρθρο 21 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (8275 /2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,-Οικονομίας και Οικονομικών - Ανάπτυξης, Β` 1890), με τίτλο «Ακρόαση τρίτων» ορίζεται ότι : « 1. Οποιοσδήποτε τρίτος, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μπορεί να υποβάλει υπόμνημα σε κάθε υπόθεση που συζητείται στην Επιτροπή, τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν τη συζήτηση. 2. Το υπόμνημα κατατίθεται στη Γραμματεία της Επιτροπής, αποτελεί στοιχείο του φακέλου της υπόθεσης και επιδίδεται, με τη φροντίδα του υποβάλλοντος αυτό, στα ενδιαφερόμενα μέρη, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, επί ποινή απαραδέκτου . . . 3. Ο Πρόεδρος ή η Ολομέλεια ή το Τμήμα της Επιτροπής, στο οποίο συζητείται η υπόθεση, μπορεί να κλητεύσει στη συζήτηση οποιονδήποτε τρίτο, εφόσον κρίνει ότι η συμμετοχή του συμβάλλει στην εξέταση της υπόθεσης ».

4. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 703/1977 και του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, εν συνδυασμώ ερμηνευόμενες, συνάγεται ότι προσφυγή κατ' αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί των ως άνω αντικειμένων, μπορεί μεν να ασκήσει, κατά το άρθρο 14 του ν. 703/1977, εκτός από αυτόν κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση ή εκείνον που υπέβαλε τη σχετική καταγγελία, και « οποιοσδήποτε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον », στην τελευταία όμως αυτή περίπτωση, για να είναι το συμφέρον του «τρίτου» «έννομο», πρέπει να είναι άμεσο, προσωπικό και ενεστώως, και να απορρέει από τη διατάραξη σχέσης ή κατάστασης η οποία εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού, πρέπει δηλαδή να αντιστοιχεί σε βλάβη την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση προκαλεί αμέσως στον προσφεύγοντα εξαιτίας των συνεπειών της για τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά όπου αυτός δραστηριοποιείται. Εξ άλλου, η

κατάθεση υπομνήματος τρίτου κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, προβλεπόμενη, κατά τ' ανωτέρω, στον οικείο Κανονισμό προς το σκοπό της πληρέστερης στη φάση εκείνη διάγνωσης των σχετικών υποθέσεων, η οποία, κατά την έννοια της σχετικής διάταξης, δεν αρκεί, μόνη αυτή, για την περαιτέρω συμμετοχή αυτού στη διοικητική διαδικασία, δεν αρκεί ούτε για τη νομιμοποίησή του σε άσκηση προσφυγής κατά της απόφασης της Επιτροπής, ενόσω δεν συντρέχει στο πρόσωπό του έννομο συμφέρον υπό την προεκτεθείσα έννοια. Οι ρυθμίσεις αυτές, εξαρτώντας την παροχή δικαστικής προστασίας στο πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού από την προσβολή δικαιώματος ή συμφέροντος εκ του δικαίου τούτου, συνάδουν με τις διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ (άρθρα 20 (παρ. 1) και 6, αντιστοίχως) για το δικαίωμα έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και για τη δίκαιη δίκη (ΣτΕ 4472/2013).

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Στις 15-9-2010 η παρεμβαίνουσα εταιρία «VIVARTIA ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.» (εφεξής «VIVARTIA » γνωστοποίησε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού κατά το άρθρο 4β του ν. 703/1977 την εξαγορά (μέσω της θυγατρικής της εταιρίας « ΔΕΛΤΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ») ποσοστού 43% του ονομαστικού μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας « ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ- ΜΕΒΓΑΛ –ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ » (εφεξής ΜΕΒΓΑΛ), σύμφωνα με τους όρους του από 1-9-2010 σχετικού προσυμφώνου πώλησης μετοχών, βάσει του οποίου μέτοχοι της τελευταίας συμφώνησαν να μεταβιβάσουν τις μετοχές που κατέχουν (ανερχόμενες στο παραπάνω ποσοστό) στην εταιρία «ΔΕΛΤΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ », η οποία είναι 100% θυγατρική της VIVARTIA. Το προσύμφωνο αυτό σε συνδυασμό με την από 23-12-2009 προηγούμενη συμφωνία μεταξύ των ανωτέρω εταιριών ,βάσει της οποίας η VIVARTIA. είχε αγοράσει και άλλες μετοχές της ΜΕΒΓΑΛ , επέτρεψε πλέον στην πρώτη εταιρία να αποκτήσει τουλάχιστον ποσοστό 57,8% επί του μετοχικού κεφαλαίου της δεύτερης και να αποκτήσει την απόλυτη πλειοψηφία των μετοχών και δικαιωμάτων ψήφου επί της εξαγοραζομένης. Η ΜΕΒΓΑΛ δραστηριοποιείται στο κλάδο

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

παραγωγής και διάθεσης γαλακτομικών προϊόντων (όπως γάλα και παρεμφερή προϊόντα γιαουρτιού καθώς και χυμών φρούτων) · ενώ η VIVARTIA δραστηριοποιείται α) στο κλάδο γαλακτομικών και ποτών, με αντικείμενο την παραγωγή και διάθεση γαλακτομικών προϊόντων (όπως γάλα και παρεμφερή προϊόντα γιαουρτιού καθώς και χυμών φρούτων), β) στο κλάδο εστίασης και ψυχαγωγίας, με αντικείμενο την παραγωγή και διάθεση προϊόντων εστίασης και υπηρεσιών μαζικής εστίασης (catering), γ) στο κλάδο κατεψυγμένων προϊόντων, με αντικείμενο κυρίως την παραγωγή και διανομή κατεψυγμένων τροφίμων (λαχανικά). Κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα εταιρία κατέθεσε υπόμνημα, κατά το ανωτέρω άρθρο 21 του Κανονισμού και ζήτησε κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής (της 17-1-2011) να εξετάσει μάρτυρα και να συμμετάσχει στη συζήτηση. Η Επιτροπή δέχθηκε μεν το υπόμνημα και το αίτημά να εξετασθεί μάρτυρας, δεν της επέτρεψε όμως να μετάσχει στη συζήτηση της υπόθεσης. Η Επιτροπή κρίνοντας επί της υποθέσεως, μετά την ανάλυση των στοιχείων των σχετικών αγορών (σελ. 8 - 57), εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία ενέκρινε τη γνωστοποιηθείσα κατά τα ανωτέρω συγκέντρωση υπό τους σ'αυτήν αναφερόμενους όρους και προϋποθέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4δ του ν. 703/1977 (διαρθρωτικά μέτρα). Και ειδικότερα, η εξαγοράζουσα έπρεπε α) να εκποιήσει τη δραστηριότητα που συνίσταται στο σοκολατούχο γάλα με το σήμα «Torino», όπως αυτό χρησιμοποιείται και διατίθεται από την εξαγοραζόμενη υπό τους όρους και προθεσμίες που προσδιορίζονταν στο σχετικό έγγραφο δεσμεύσεων της εξαγοράζουσας. β) να διαθέτει σε ανταγωνιστές για 5 έτη έως 30.000 τόνους εγχώριου νωπού αγελαδινού γάλακτος κατ'έτος σε τιμές κόστους. γ) να συνεχίσει να αγοράζει στο πλαίσιο των υφιστάμενων συναλλακτικών όρων τις υφιστάμενες και προσφερόμενες ποσότητες γάλακτος των παραγωγών των νομών (αναφέρονται οι νομοί) για τρία έτη. δ) να άρει και να απέχει από κάθε ενέργεια που συνεπάγεται ή κατατείνει, άμεσα ή έμμεσα (συμπεριλαμβανομένων της σύναψης συμβάσεων ή παροχής οικονομικών κινήτρων) σε αποκλειστικότητα σε μεγάλα και μικρά σημεία λιανικής

πώλησης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν αποκλειστικότητων ως προς τη χρήση παγίων εντός των σημείων λιανικής πώλησης, για 5 έτη.

6. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, και τα σε ανάπτυξη αυτής από 7-2-2012 και 27-9-2013 υπομνήματα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί αφ' ενός, τη νομιμότητα της απόρριψης του αιτήματός της για συμμετοχή στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, αφετέρου δε αμφισβητεί τη νομιμότητα της ένδικης συγκέντρωσης, ισχυριζόμενη, ως προς αυτήν, ότι, αντίθετα προς τα κριθέντα από την Επιτροπή, περιορίζει παράνομα τον ανταγωνισμό στις σχετικές αγορές. Σχετικά με το έννομο συμφέρον της για την άσκηση προσφυγής ισχυρίζεται τα ακόλουθα: Ότι κατά το άρθρο 14 παρ. 1 περ. δ' του ν. 703/1977 έννομο συμφέρον έχει μία επιχείρηση που θίγεται από τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση όπως είναι οι ανταγωνιστές, οι προμηθευτές, οι διανομείς, οι ενώσεις καταναλωτών, ακόμα και ο μεμονωμένος καταναλωτής. ότι από δυνάμει σύμβασης, διάρκειας ανέλαβε την αποκλειστική διανομή των προϊόντων που παράγει η ΜΕΒΓΑΛ σε αποκλειστικά παραχωρηθείσες περιοχές του

και ότι για την προώθηση των εν λόγω προϊόντων έχει αναπτύξει πρόσφορη υποδομή, όπως ψυγεία αποθηκευτικούς χώρους και έχει υποβληθεί σε σημαντικές επενδύσεις ύψους

Η υλοποίηση του όρου υπό στοιχ. δ' της προσβαλλόμενης απόφασης (αποχή από ενέργειες που κατατείνουν σε αποκλειστικότητες στα τελικά σημεία πώλησης) θα την εκτοπίσει από την αγορά και θα καταστρέψει την ανταγωνιστική της υπόσταση, καθώς θα διακοπεί η αποκλειστική συνεργασία της με την ΜΕΒΓΑΛ και θα καταγγελθεί άκαιρα και παράνομα η σύμβασή της, γιατί η VIVARTIA, για εξοικονόμηση δαπανών και εκλογίκευση του δικτύου των διανομένων, θα αναθέσει τη διανομή στους ήδη υπάρχοντες στις ανωτέρω περιοχές συνεργάτες της. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια την ανεπανόρθωτη ζημία της, δεδομένου ότι έχει προβεί σε υψηλές επενδύσεις οι οποίες είναι αναπόσβεστες, αλλά και την παύση της λειτουργίας της επιχείρησής της, διότι οι ανταγωνιστές των συμμετασχουσών στη συγκέντρωση εταιριών έχουν αναπτυγμένα δίκτυα στις

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

ανωτέρω περιοχές, οπότε είναι αδύνατη η πρόσβασή της σε εναλλακτικές πηγές προμήθειας. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα δηλαδή και αν δεν διακοπεί άμεσα η συνεργασία., η προερχόμενη από τη συγκέντρωση οικονομική οντότητα, λόγω της ανεξέλεγκτης πλέον δύναμής της στις σχετικές αγορές, θα μειώσει το περιθώριο κέρδους της προσφεύγουσας αλλά και το χρόνο πίστωσης, έτσι ώστε η εταιρία της να εκμετρά ακόμα και την ύπαρξή της στην αγορά. Και όλα αυτά θα συμβούν στο βωμό μιας συγκέντρωσης, η οποία περιορίζει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε πολλές σχετικές αγορές, ενισχύοντας κατά τα λοιπά ακόμη περαιτέρω τον «εθνικό πρωταθλητή» επί βλάβη των συμφερόντων της προσφεύγουσας, των καταναλωτών και των προμηθευτών των συμμετασχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων. Επικαλείται δε και προσκομίζει την από 29-9-2011 (μεταγενέστερη της κατατεθείσας ένδικης προσφυγής) εξώδικη δήλωση-καταγγελία σύμβασης, με την οποία η ΜΕΒΓΑΛ καταγγέλλει τη συναφθείσα μεταξύ τους από

σύμβαση, με έναρξη ισχύος την

καθώς και αγωγή αποζημίωσης (θετική ζημία, διαφυγόντα κέρδη, κ.λ.π) από την ανωτέρω αιτία, που έχει ασκήσει κατά της εν λόγω εταιρίας. Εξάλλου, η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα εταιρία ισχυρίζονται ότι η προσφεύγουσα « ως τρίτη» δεν έχει έννομο συμφέρον για άσκηση προσφυγής, καθώς δεν θίγεται άμεσα από τη συγκέντρωση, ενώ η συμβατική σχέση της με τη ΜΕΒΓΑΛ και τα απορρέοντα από αυτήν δικαιώματα και υποχρεώσεις δεν έχουν σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία έκρινε τη νομιμότητα της συγκέντρωσης βάσει της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού. Ακόμη ισχυρίζονται ότι δεν οριστικοποιήθηκε το προσύμφωνα και ότι οι εμπλεκόμενες εταιρίες δεν προτίθεται να υλοποιήσουν στο εγγύς μέλλον τη συμφωνία, και ότι αν ποτέ υλοποιηθεί, δεδομένου και ότι τα διαρθρωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσαν τον κρίσιμο χρόνο έκδοσής της και επομένως τα επιχειρησιακά δεδομένα εκείνης της περιόδου, η έγκριση για να είναι επίκαιρη ,πρέπει να εκδοθεί εκ νέου, μετά από νέα αξιολόγηση των τότε υφισταμένων δεδομένων. Προσκομίζεται δε από την παρεμβαίνουσα το από 28-9-2012 δελτίο τύπου της Marfin

Investment Group (στον όμιλο της οποίας ανήκει η VIVARTIA - βλ. σελ 6 της προσβαλλόμενης) στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι οι ανωτέρω εταιρίες « αποφάσισαν από κοινού « τη μη ολοκλήρωση , στην παρούσα φάση» της ένδικης εξαγοράς.

7. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην 4η σκέψη, η προσφεύγουσα, δεν έχει άμεσο έννομο συμφέρον για την άσκηση της προσφυγής , όπως βασίμως ισχυρίζονται η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες. Και τούτο, διότι η εταιρία αυτή, δραστηριοποιούμενη σε αγορά διανομής των σχετικών προϊόντων, δηλαδή σε αγορά άλλης βαθμίδας από εκείνη της επίδικης συγκέντρωσης, που έχει αντικείμενο την παραγωγή των προϊόντων, αυτών, προβάλλει με την προσφυγή και τα υπομνήματά της την επίδραση που είχε κατά την άποψή της η συγκέντρωση στη συμβατική της σχέση (διανομής) με την ως άνω εταιρία ΜΕΒΓΑΛ και τη συνακόλουθη ζημία της από την παράνομη, όπως ισχυρίζεται καταγγελία της σύμβασης αυτής, δεν διαλαμβάνει όμως ειδικούς ισχυρισμούς σχετικά με το ζήτημα που είναι κρίσιμο για τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός της, το εάν, δηλαδή, και πώς επιδρά η επίδικη συγκέντρωση στις συνθήκες ανταγωνισμού που επικρατούν στη δική της σχετική αγορά, και αν η επίδραση αυτή βλάπτει περαιτέρω τη δική της ανταγωνιστική θέση στην αγορά αυτή. Όλοι δε τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα είναι αβάσιμα και απορριπτέα. Ειδικότερα , ούτε η απόρριψη της προσφυγής για έλλειψη εννόμου συμφέροντος, αντίκειται , κατά τα προεκτεθέντα (σκέψη 4η) στις διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ περί δικαστικής προστασίας, ούτε το δεδικασμένο από την παρούσα απόφαση του Δικαστηρίου , το οποίο περιορίζεται στο ζήτημα του εννόμου συμφέροντος, εμποδίζει την προσφεύγουσα να διεκδικήσει στα πολιτικά δικαστήρια (όπως και έπραξε) τα δικαιώματά της από τη συμβατική της σχέση με την πιο πάνω εταιρία, ώστε να παραβιάζονται εκ του λόγου τούτου, όπως αβασίμως ισχυρίζεται , οι περί δικαστικής προστασίας διατάξεις ή οι διατάξεις του άρθρου 13 ή του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ για την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών και την

προστασία της ιδιοκτησίας, αντιστοίχως. Εξάλλου, ελλείπει εννόμου συμφέροντος, κατά τα ανωτέρω, δεν αρκούσε κατά τα εκτεθέντα στην σκέψη 4, η κατάθεση υπομνήματος της προσφεύγουσας για την περαιτέρω συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία, ρύθμιση που δεν είναι αντίθετη με την παρ. 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος, γιατί οι απόψεις της προσφεύγουσας αναπτύχθηκαν με το υπόμνημά της. Ούτε ο εν λόγω αποκλεισμός επηρεάζει αρνητικά την έννομη προστασία της ενώπιον των Δικαστηρίων, όπως αβασίμως υποστηρίζει., γιατί η προσφυγή κατά των αποφάσεων της Επιτροπής είναι προσφυγή ουσίας και συνεπώς οι τρίτοι, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον, νομιμοποιούνται να την ασκήσουν ανεξάρτητα αν υπέβαλαν υπόμνημα στην Επιτροπή ή αποκλείσθηκαν από τη συζήτηση της υπόθεσης και να προσκομίσουν στο Δικαστήριο και τα στοιχεία τα οποία δεν τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής , ή δεν λήφθηκαν υπόψη. Υπό τα δεδομένα αυτά , απαραδέκτως ασκήθηκε η κρινόμενη προσφυγή, ελλείπει εννόμου συμφέροντος.

8. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή , να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβαση. Περαιτέρω, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέβαλε η προσφεύγουσα και να αποδοθεί το παράβολο που κατέβαλε η παρεμβαίνουσα. Τέλος, πρέπει, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί η προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα (άρθρο 275 παρ. 1 ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Δέχεται την παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του παραβόλου που κατέβαλε η προσφεύγουσα και την επιστροφή στην παρεμβαίνουσα του παραβόλου που κατέβαλε.

Απαλλάσσει την προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα.

Αριθμός Απόφασης: 5033/2014

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 2 Σεπτεμβρίου 2014.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2014 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του με συμμετοχή στη σύνθεση της Γεωργίας Ανδριοπούλου Εφέτη Δ.Δ αντί του Κωνσταντίνου Νικολάου Εφέτη Δ.Δ , λόγω προαγωγής του.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΦΩΤΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΕΛ.Π.

